

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΑ' — ΑΡΙΘ. 572

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ, διήγημα.
- ΤΑ ΕΠΙΓΡΑΦΕΥΜΑΤΑ.
- ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΕΚ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ.
- ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΙΑΤΡΟΙ ΕΝ ΑΙΤΑΙΑΙ.
- Η ΣΑΚΧΑΡΙΝΗ και αἱ νέα χρήσεις τοῦ σακχάρου.
- ΤΟ ΑΣΤΥΡΟ ποίημα ὑπὸ I. Πολέμη.
- ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἀγγόντος προσεχῶς τοῦ 11ου ἔτους τῆς «Ἑστίας», ὅσοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν αὐτῆς ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος παρακαλοῦνται νὰ ἀνανεώσωσιν ἐγκαιρῶς τὴν συνδρομὴν των, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἀνηγορεύθη μέλος τῆς ἐν Παρίσις Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν ὁ κ. Alfred Croiset, ὁ διδάχος τῆς Ἑβραϊκῆς τοῦ μακαρίτου Eggger ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Σορβόννης. Ὁ κ. Croiset, οὗτινος τὸ περὶ Πινδάρου σύγγραμμα (La Poésie de Pindare et les lois du Lyrique Geoc) ἐπέσυρε πρὸ ἑξ ἑτῶν τὴν προσοχὴν καὶ τοῦ ἐπαινοῦ τῶν περὶ τὴν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν ἀσχολουμένων, ἐδημοσίωσεν ἐσχάτως τὸν πρῶτον τόμον τῆς ἀξιολογητέρας ἐκδόσεώς του τοῦ Θουκυβίδου. Ὁ τόμος οὗτος περιέχει τὰ δύο πρῶτα βιβλία τῆς Συγγραμῆς καὶ μακρὰν εἰσαγωγὴν ἐν ἣ ἡ μετὰ τὴν βιογραφίαν τοῦ Θουκυβίδου, ἐξετάζεται αὐτος ὡς ἱστορικός καὶ ὡς συγγραφεύς. Ἡ εἰσαγωγή αὕτη ἀποτελεῖ αὐτὴ καὶ ἐαυτὴν οὐδαισιώδη φιλολογικὴν μελέτην. Ὁ δεύτερος τόμος ἐκδοθήσεται μετ' οὐ πολὺ.

— Ὁ γνωστὸς παρ' ἡμῖν κ. E. Freeman ἐδημοσίωσεν ἐν Λονδίῳ, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Αἱ κυριώτεραι περίοδοι τῆς ἱστορίας τῆς Εὐρώπης» (The chief periods of European history), τὰς ἐν Ὁβονία κατὰ τὸ παρελθὸν σχολικὸν ἔτος δημοσίας παραδόσεις του, αἵτινες ἀποτελοῦσι γενικὴν οὕτως εἰπεῖν ἐπισκόπησιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου, καθόσον ἡ Ρώμη ἐπηρέασε τὴν διέλιξιν τῆς ἱστορίας του. Ἀρχαῖος ἢ Ρώμη ἐπηρέασε τὴν πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς Ρώμης διαδραματισθέντων ἐν τῇ ἑλληνικῇ Ἀνατολῇ, μεταβαίνει εἰς τὴν βαθμυρὸν ἐπεκταθεῖσαν κοσμοκρατορίαν τῆς Ρώμης, παρακολουθεῖ τὴν συνέχειαν τῶν Ρωμαϊκῶν παραδόσεων εἰς τὴν ἐβελγητισθεῖσαν Αὐτοκρατορίαν τῆς Ἀνατολῆς καὶ εἰς τὴν Γερμανικὴν αὐτοκρατορίαν μέχρι τῆς διαλύσεως αὐτῆς, καταλήγει δὲ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς καὶ ἡμᾶς ἐποχῆς, δεῖ καὶ πάλιν ἡ ἱστορία διελίσσεται ἄνω τοῦ κέντρου, τὸ ὅσον ἐπὶ τοσαύτας καὶ τοσαύτας ἐκατονταετηρίδας ἀπετέλεσεν ἡ Ρώμη. Αἱ περὶ ἀρχαίου καὶ μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἱστορικαὶ δοκασίαι τοῦ Ἀγγλοῦ ἱστορικοῦ εἶνε ἄξια τῆς προσοχῆς καὶ τῆς μελέτης τοῦ Ἑλληνος ἀναγνώστου. Εἰς τὴν σειράν τῶν μαθημάτων τούτων ἐπισυνάπτεται ἀξία λόγου

πραγματεία «περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πολιτειῶν ὑπὸ τῆν Ρωμαϊκὴν κυριαρχίαν».

— Μετὰ μακρὰν καὶ ἐπισταμένην πορροικίαν, ἐβιβάθη ἐν τῷ αὐλικῷ θεάτρῳ τοῦ Μονάχου ἡ *Οιδιπόδειρα* τοῦ Σοφοκλέους, ἣτοι ὁ Οιδίπους Τύραννος, ὁ Οιδίπους ἐπὶ Καλιων καὶ ἡ Ἀντιγόνη. Ἡ διδασκαλία ἐγένετο κατὰ τὴν μετὰφρασίν καὶ τὴν σκηρικὴν διασκευὴν τοῦ Wilbrandt, ὅστις μεταβαλὼν τὰ μέτρα καὶ παραλίπον πᾶν τὸ ἀνατάλητον τοῖς πολλοῖς, τοὺς δὲ χοροὺς ἀντικατήσας δι' ἑλλήνων γερῶντων Ὀηβίκων ἢ Ἀθηναίων μειχρότων τῆς δράσεως, προσεπάθησε νὰ ἐπιτύχῃ διὰ τῶν μέσων, ἅπερ τὸ σημερινὸν θέατρον παρέχει, τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, ἅπερ ὁ Ἑλληὴ ποιητῆς ἐπέζητει ἄλλως. Οὕτω δὲ ἐν μὲν τῇ ὑπόθεσιν, ἐν τῇ ἐκτέλει καὶ ἐν τῇ διαγραφῇ τῶν χαρακτήρων ἠκολούθησε πιστῶς τῷ κειμένῳ, ἀπεμακρύνθη δ' αὐτοῦ ἐν τῷ ἑκτερικῷ τύπῳ καὶ ἐν τῇσι λεπτομερείαις. Ἡ τοιαύτη διδασκαλία τῶν Σοφοκλείων δραμάτων ἐστῆθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, πρόκειται δὲ νὰ διαχθῶσι ταῦτα προσεχῶς κατὰ τὴν αὐτὴν διασκευὴν καὶ ἀπὸ τῆς σκηρῆς τοῦ ἐν Βιέννῃ ἀστικοῦ θεάτρου (Burgtheater).

— Ὁ κ. Σολομὸν Ρεϊνάξ ἐξέδωκεν ἐν Παρίσις παρὰ Λερούχ τομίδιον ἐπιγραφόμενον «Συμβουλαὶ πρὸς τοὺς χάριν ἀρχαιολογικῶν μελετῶν περιηγουμένους τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Ἀνατολήν.» *Conseils aux Voyageurs archéologiques en Grèce et dans l'Orient hellénique.*

— Ἐν τῇ περιοδικῇ συγγράμματι Germania ὁ διακεκριμένος λαογράφος Felix Liebrecht ἐδημοσίωσεν βιβλιογραφίαν περὶ τῆς πραγματείας τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου «Τὸ δημοτικὸν ἔθνος περὶ τοῦ νεκροῦ ἀδελφοῦ».

— Ἐν τῇ περιοδικῇ συγγράμματι Germania ὁ διακεκριμένος λαογράφος Felix Liebrecht ἐδημοσίωσεν βιβλιογραφίαν περὶ τῆς πραγματείας τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου «Τὸ δημοτικὸν ἔθνος περὶ τοῦ νεκροῦ ἀδελφοῦ».

— Ἐν τῇ φιλολογικῇ παραρτήματι τῆς *Ἐφημερίδος τῆς Φραγκοφύρεως* ὁ ἀκάματος ἑλληνιστῆς κ. Αὐγούστος Βόλτε ἐδημοσίωσεν γλαφυρὰν μετὰφρασίν τῆς *Διμαρτυρίας* τοῦ γνωστοῦ τοῖς ἀναγνώσταις τῆς *Ἑστίας* διηγήματος τοῦ κ. Γ. Δρασίη.

— Ἐβιβάθησαν ἐν Λονδίῳ τὰ Ἀπομνημονεύματα τοῦ θανόντος Χόβαρτ πασᾶ, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Σκηνογραφίματα ἐκ τοῦ βίου μου.» Μεταῦ τῶν περιπετειῶν τοῦ πολυταράχου βίου τοῦ ἀγγλοτούρκου Ναυάρχου καταλείπεται καὶ ἡ καταδίωξις τῆς *Ἐνώσεως* καὶ ὁ κατὰ παράβασιν τῶν διεθνῶν νομίμων ἀποκλεισμὸς τῆς Σύρου, ὅν προσπαθεῖ νὰ δικαιολογήσῃ ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασι τούτοις.

— Ὑπὸ τοῦ Ἀγγλοῦ H. T. Wharton ἐγένετο νέα πολυτελέστατα ἐκτετυπωμένη ἐκδοσις τῶν σφραγισμένων ἀποσπασμάτων τῆς Σαπφῶς. Τὸ κείμενον εἶναι ἐκτετυπωμένον διὰ χαρακτῆρων ἀπαραλλάκτων τῇ γραφῇ παλαιῶν καλῶν χειρῶν, τῇ καλαμίνῃ χρυσίῳ. Προσέθεσε δ' ὁ ἐκδότης καὶ πανομοιότυπον τῶν εἰς τὴν Σαπφῶ ἀποδομένων ἀποσπασμάτων, τῶν περιεχομένων ἐν τινε παπύρῳ τοῦ Βερολίνου.

— Ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς τῆς *Ἑλληνικῆς παλαιολογίας* V. Gardthausen, καθηγητῆς τοῦ ἐν Λειψίᾳ Πανεπιστημίου ἐξέδωκεν ἐν Ὁξφόρδῃ κατάλογον τῶν ἑλληνικῶν χειρογράφων τῆς μονῆς τοῦ Σινᾶ (Catalogus codicum graecorum Sinaiticorum).

— Ἐβιβάθη καὶ ἰδιαιτέρως τὸ ἐν τῇ Revue du monde latin τὸ πρῶτον τυπωθὲν ἔργον τῆς βαρῶνης D. de Guldenstone περὶ τῆς ἐν Παλοποννήσῳ φραγκοκρατίας. (*L'Achaïe féodale; étude sur le moyen âge en Grèce. 1205-1456.*)

Ἐξεδόθη ἐκ τῶν Καταστημάτων Ἀνάστη Κωνσταντινίδου ἡ ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ἡμέτερος μεταφρασθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Στ. Ι. Σιερόν κωμῶδα τοῦ δικοῦμου Γάλλου ποιητοῦ Th. Barville ἡ Σωκράτης καὶ ἡ σύζυγός του, ἥτις παρεστάθη κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος καὶ ἐν τῷ θεύτερῳ τῶν Ὀλυμπίων καὶ ἰπερευθέτη διὰ τὴν ἐπιτυχίαν μεθ' ἧς ὁ νεκρὸς μεταφραστὴς ἀπέδωκε τὴν χάριν τοῦ πρωτοτύπου.

Ἐπίσκηται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ τῆς «Βοτῆας» καὶ τιμᾶται δραχμῆς. Τοῖς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀποστέλλεται ἀντὶ δραχ. 1,20.

Ἡ βίση ἐξεδόθη κωμῶδον τομῆσιον ὑπὸ τὸν τίτλον *Τὸ ἥμισυ τῶν θεῶν*. ἐντοπισαίς τοῦ κ. Γ. Μ. Δαμαθίτη ἐκ τοῦ Δωδεκαῖου τοῦ παρ' ἡμῶν διακεκριμένου γλύπτου κ. Γ. Βρούτου καὶ περιγραφῆ γλαφυρῆ μετὰ πολλοῦ αἰσθηματός ἱερικιμένη.

Ἐξιδόθη τὸ ἀ' τεύχος τοῦ ὑπὸ τῶν κ. Σ. Κ. Μπαλέου καὶ Γ. Μελιστουροῦ, δικηγόρων, μεταφρασθέντος Ἐγγυρηθῆναι Ἐμπορικῶν δεκτικῶν τῶν παρισίων νομοδόκων κ. κ. Cl. Lyon Caen καὶ D. Renoult καὶ διαφόροις σημειώσεται πλουσιπύκτος ὑπὸ τῶν μεταφραστῶν.

Εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦτου συνδρομητῆ ἐγγράφονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ τῆς «Βοτῆας», ἐπὶ προκαταβολῇ δραχ. 5 διὰ πέντε φυλλάδια.

Ἡ δὴ δημοσιεύσας τῶν ἐτησίων πρακτικῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας βραδύνει τοσοῦτον, ὥστε κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν τὰ πλείονα τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναγραφόμενων εἰσὼν ἤδη γνωστὰ, ἢ οὐχὶ ἐν ταῖς λεπτομερεῖαις αὐτῶν, ἀλλὰ τοὐλάχιστον ἐν ταῖς κυριαιτέροις. Οὐχ ἦσαν ὁ ἀρχαιολόγος, ὁ λόγιος, ὁ ἀπλοῦς φιλόλογος μετ' εὐχρηστικῆς διεξέρχεται τὴν τόμον ταῦτον, ἐν ᾧ μετ' ἀκριθείας ἀποτυπώσεται πάσα σχεδὸν ἡ ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιολογικῇ κινήσει τοῦ ἔτους πρὸς ὃ σχετίζονται τὰ πρακτικά. Κατὰ τὸ ἔτος εἰς ὃ ἀναφέρεται ὁ τόμος, ὃν ἔχουσιν σήμερον ὑπ' ὄψει μετὰ πλείονος φιλοκαλίας ἐκτετυπωμένον ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῶν ἀδελφῶν Παρρῆ, ἦτοι τὸ 1885, ἡ Ἀρχαιολογικῆ Ἑταιρία διεξήγαγεν ἐν ἑαυτῇ ἀνακαφῆς: ἐν τῇ Ἀκροπόλει, ἐν τῷ τόπῳ τῆς παρρηλικῆς τῶν Ἀθηνῶν ἀγορᾶς, ἐν Πειραιεῖ, ἐν Ἐλευσίνι (συνέχεια), ἐν Ἐπιδαυρίᾳ (ὠκεῖντος) καὶ τέλος ἐν τῇ Ἀκωνικῇ, θυσιαίς τῆς πύλαι μετ' Ἐπιδαυροῦ Ἀμνηρᾶς, ὅν δὲ ἠνεμοβλάσας καὶ δὴ ἐν τῷ δῆμῳ Ἀσσωπῶ παρὰ τὸ χωριὸν Φοινίσι ἐν θέσει Χασάντα καλουμένη.

Ἡ ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀνακαφῆ ἐγένετο ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ γέν. ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, κ. Κισσάδου, γνωστὸν δ' ἐπὶ κατέληξεν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν, ἅμα ἀρχομένου τοῦ ἐπομένου ἔτους 1886, πολυτιμῶν διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς γλυπτικῆς εἰρημάτων. Ἡ ἐν τῷ τόπῳ τῆς παρρηλικῆς ἀγορᾶς τῶν Ἀθηνῶν διεξήχθη πρὸς ἐπίσημον ἢ ἐκείνην ἀποστολῆν ἀρχαίων τετραγωνικοῦ οἰκοδομημάτων, ὅπερ οἱ ἀρχαιολογοῦντες, λαμβάνοντες τὸ ἐνδοξομὸν ἐκ μίαις σκοτεινοτάτης περιουσίας τοῦ Παισαυτοῦ, καλοῦσι γυναικῶν τοῦ Ἀδριανοῦ ἢ τῶν τοῦ Ἀδριανοῦ ἢ οἱ ἐφεκτικώτεροι αὐτῶν ἀπλοῦς περγάμων τοῦ Ἀδριανοῦ Χάριν τῆς ἐρείθυς ταύτης, σπουδαίως ὑπὸ ἀρχαιολογικῆν ἐπιτροπὴν καὶ τὸ ἐρετικὸν τῆς ἐκεῖ εὐρεσσομένης ἐκκλησίας, ἀλλὰ μετὴν κατὰ μὴν, ταῦτα δὲ ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀνακαταφορῶν, ἐροῖ εἰς ἐπικρίσεις προσηχόμενοι βλεπόμενοι καὶ πείθονται, ὅτι δὲν καθαιρεται ἄξιόν τι διατηρησεως ἀρχιτεκτονικῆ τῶν βυζαντινῶν χρόνων, ἀλλὰ πολὺ μεταγενέστερον συνανασφύρη ἢ συμπλήρωμα ἀνομοιοτέτων μερῶν. Κατὰ τὴν ἀνακαφῆν ταύτην ἀνεκαλύφθησαν πολλὰ ἔργα ὑποκειμένου ἐκεῖ, κατὰ τὰς νύξεις τοῦ Παισαυτοῦ, οἰκοδομημάτων, ἐθεοκαίωσαν δὲ ἢ ἐξηλέγχθησαν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦσαν ἀνακριθῆ πολλὰ κατ' εἰκασίαν μέχρι τοῦδε περὶ τῆς φύσεως καὶ τοῦ χαρακῆρος αὐτοῦ πιστευόμενα. Ἐκτὸς τούτων, ἀνεκαλύφθησαν διάφορα ἄλλα ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, ὅν κίονες, κιονόκραυζ, βῆσαι κινῶν, ἐπιστύλια, τμήματα ζωοφόρου κτλ., γλυπτὰ διάφορα περιφρῆ καὶ ἀνάγλυφα κολοβὰ πάντα, ἐν ὁπολίῳν ἦσαν κολοβῶν, φυλακίων, ἴσως χριστιανικῶν, εἰς σχῆμα βιβλιαρίου, μὴ γαλκῆ κεφαλῆ καὶ τινος χιλκᾶ σκευῆ, τινὸς τῶν περικτιστῶν πηλίνων πύθων οἷος πάσα ἀνακαφῆ ἐν Ἀθῆναις παρουσιάζει, ἐπιγραφὰ ἰκαναὶ τῶν ἐλληνικῶν, ρωμαϊκῶν καὶ τῶν μετὰ ταῦτα χρόνων καὶ βιάσθη ἀρχαῖα καὶ νεώτερα νομισματα, μετρί καὶ σημερινοῦν χαλκίνων κερμάτων, ἀπατελοῦντων ἐν ἑαυτῶν δ' 48 δραχμῶν.

Ἐκ τῆς ἀνακαφῆς ταύτης ἐγένετο ὄλη, ὅτι ἡ οἰκοδομὴ ἢ ὑψομένη ἄλλοτε ἐν τῷ χώρῳ ἤγειρετο μέχρι πρὸς τινος ἢ κυρτολήθια ἀγορᾶ, οὐ μόνον ποικυμένης εἶνε ἀλλὰ καὶ πολυτελεστάτη. Τὸ οἶκετον αὐτῆς ὄνομα οὐδεὶς δύναται νὰ

Ἐξεδόθη ἐκ τοῦ γνωστοῦ ἐνταῦθον Καταστήματος μουσικῆς τοῦ κ. Βελουθίου Ὁ ἀποκλεισμός, ἐμβατήριον ὄνομα τοιαῦθον ἐπὶ τῶν σιγῶν ποιημάτων τοῦ κ. Γ. Ι. Μαγγιῶρου ὑπὸ τοῦ ἀποροφῶ τοῦ Ὁδίου κ. Ι. Σ. Κολέτσου.

Ἐξιδόθη ὠκεῖντος τὸ «Ἐγγέλιον Ἡμερολόγιον στατιστικῆς» τοῦ κ. Μ. Πανῶ, περιέχον πλείστα χρήσιμα πληροφόρησι. Ἐπίσκηται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ τῆς «Βοτῆας» καὶ τιμᾶται δραχ. 2.

Ἡ ἐν Παλατίῳ εὐρεσσομένη τὰ ἐλληνικὰ γράμματα διδάσκων ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Ἐκπαιδευτηρίῳ τοῦ κ. Α. Βενιέρη καθηγητῆς κ. Ν. Γ. Δόσιος ἐδημοσίευσεν ἄρτι *Ἀπόμνημα Πρακτικῶν Σημειῶν*, ὃν ἀπήγγειλε κατὰ τὴν ἔναρσιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἐξετάσεων τοῦ 29ου σχολικοῦ ἔτους τοῦ ἐξημερῶν Ἐκπαιδευτηρίου.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Πρακτικὰ αὐτῆς τοῦ ἔτους 1885

Ἡ δημοσίευσιν τῶν ἐτησίων πρακτικῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας βραδύνει τοσοῦτον, ὥστε κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν τὰ πλείονα τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναγραφόμενων εἰσὼν ἤδη γνωστὰ, ἢ οὐχὶ ἐν ταῖς λεπτομερεῖαις αὐτῶν, ἀλλὰ τοὐλάχιστον ἐν ταῖς κυριαιτέροις. Οὐχ ἦσαν ὁ ἀρχαιολόγος, ὁ λόγιος, ὁ ἀπλοῦς φιλόλογος μετ' εὐχρηστικῆς διεξέρχεται τὴν τόμον ταῦτον, ἐν ᾧ μετ' ἀκριθείας ἀποτυπώσεται πάσα σχεδὸν ἡ ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιολογικῇ κινήσει τοῦ ἔτους πρὸς ὃ σχετίζονται τὰ πρακτικά. Κατὰ τὸ ἔτος εἰς ὃ ἀναφέρεται ὁ τόμος, ὃν ἔχουσιν σήμερον ὑπ' ὄψει μετὰ πλείονος φιλοκαλίας ἐκτετυπωμένον ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῶν ἀδελφῶν Παρρῆ, ἦτοι τὸ 1885, ἡ Ἀρχαιολογικῆ Ἑταιρία διεξήγαγεν ἐν ἑαυτῇ ἀνακαφῆς: ἐν τῇ Ἀκροπόλει, ἐν τῷ τόπῳ τῆς παρρηλικῆς τῶν Ἀθηνῶν ἀγορᾶς, ἐν Πειραιεῖ, ἐν Ἐλευσίνι (συνέχεια), ἐν Ἐπιδαυρίᾳ (ὠκεῖντος) καὶ τέλος ἐν τῇ Ἀκωνικῇ, θυσιαίς τῆς πύλαι μετ' Ἐπιδαυροῦ Ἀμνηρᾶς, ὅν δὲ ἠνεμοβλάσας καὶ δὴ ἐν τῷ δῆμῳ Ἀσσωπῶ παρὰ τὸ χωριὸν Φοινίσι ἐν θέσει Χασάντα καλουμένη.

Ἡ ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀνακαφῆ ἐγένετο ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ γέν. ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, κ. Κισσάδου, γνωστὸν δ' ἐπὶ κατέληξεν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν, ἅμα ἀρχομένου τοῦ ἐπομένου ἔτους 1886, πολυτιμῶν διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς γλυπτικῆς εἰρημάτων. Ἡ ἐν τῷ τόπῳ τῆς παρρηλικῆς ἀγορᾶς τῶν Ἀθηνῶν διεξήχθη πρὸς ἐπίσημον ἢ ἐκείνην ἀποστολῆν ἀρχαίων τετραγωνικοῦ οἰκοδομημάτων, ὅπερ οἱ ἀρχαιολογοῦντες, λαμβάνοντες τὸ ἐνδοξομὸν ἐκ μίαις σκοτεινοτάτης περιουσίας τοῦ Παισαυτοῦ, καλοῦσι γυναικῶν τοῦ Ἀδριανοῦ ἢ τῶν τοῦ Ἀδριανοῦ ἢ οἱ ἐφεκτικώτεροι αὐτῶν ἀπλοῦς περγάμων τοῦ Ἀδριανοῦ Χάριν τῆς ἐρείθυς ταύτης, σπουδαίως ὑπὸ ἀρχαιολογικῆν ἐπιτροπὴν καὶ τὸ ἐρετικὸν τῆς ἐκεῖ εὐρεσσομένης ἐκκλησίας, ἀλλὰ μετὴν κατὰ μὴν, ταῦτα δὲ ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀνακαταφορῶν, ἐροῖ εἰς ἐπικρίσεις προσηχόμενοι βλεπόμενοι καὶ πείθονται, ὅτι δὲν καθαιρεται ἄξιόν τι διατηρησεως ἀρχιτεκτονικῆ τῶν βυζαντινῶν χρόνων, ἀλλὰ πολὺ μεταγενέστερον συνανασφύρη ἢ συμπλήρωμα ἀνομοιοτέτων μερῶν. Κατὰ τὴν ἀνακαφῆν ταύτην ἀνεκαλύφθησαν πολλὰ ἔργα ὑποκειμένου ἐκεῖ, κατὰ τὰς νύξεις τοῦ Παισαυτοῦ, οἰκοδομημάτων, ἐθεοκαίωσαν δὲ ἢ ἐξηλέγχθησαν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦσαν ἀνακριθῆ πολλὰ κατ' εἰκασίαν μέχρι τοῦδε περὶ τῆς φύσεως καὶ τοῦ χαρακῆρος αὐτοῦ πιστευόμενα. Ἐκτὸς τούτων, ἀνεκαλύφθησαν διάφορα ἄλλα ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, ὅν κίονες, κιονόκραυζ, βῆσαι κινῶν, ἐπιστύλια, τμήματα ζωοφόρου κτλ., γλυπτὰ διάφορα περιφρῆ καὶ ἀνάγλυφα κολοβὰ πάντα, ἐν ὁπολίῳν ἦσαν κολοβῶν, φυλακίων, ἴσως χριστιανικῶν, εἰς σχῆμα βιβλιαρίου, μὴ γαλκῆ κεφαλῆ καὶ τινος χιλκᾶ σκευῆ, τινὸς τῶν περικτιστῶν πηλίνων πύθων οἷος πάσα ἀνακαφῆ ἐν Ἀθῆναις παρουσιάζει, ἐπιγραφὰ ἰκαναὶ τῶν ἐλληνικῶν, ρωμαϊκῶν καὶ τῶν μετὰ ταῦτα χρόνων καὶ βιάσθη ἀρχαῖα καὶ νεώτερα νομισματα, μετρί καὶ σημερινοῦν χαλκίνων κερμάτων, ἀπατελοῦντων ἐν ἑαυτῶν δ' 48 δραχμῶν.

Ἐκ τῆς ἀνακαφῆς ταύτης ἐγένετο ὄλη, ὅτι ἡ οἰκοδομὴ ἢ ὑψομένη ἄλλοτε ἐν τῷ χώρῳ ἤγειρετο μέχρι πρὸς τινος ἢ κυρτολήθια ἀγορᾶ, οὐ μόνον ποικυμένης εἶνε ἀλλὰ καὶ πολυτελεστάτη. Τὸ οἶκετον αὐτῆς ὄνομα οὐδεὶς δύναται νὰ

ὀρίση μετὰ παιδοῦς, διδοὶ ἑλλείπει ἡμῖν πρὸ πάντων ἐπιγραφῆς τῆς τοιαύτης, ὅποια ἐκείνη ἢ πρὸ εἰκοσιπενταετίας δηλωσασα ἀριθμῶν τῆν τοῦ Ἀτάλλου Στόν. Ὅστις ὅμως εὐχρηστικαίται καὶ εἰς εἰκασίαις, οὐχὶ πάντῃ ἀπισθῆναι, δύναται δὲ θέλη, καὶ ἀπὸ τοῦδε νὰ τὴν θεωρῆ ὡς τὸ κτίσμα ἐκείνου τοῦ βασιλέως Ἀδριανοῦ περὶ οὗ τὸ ἀνωτέρω μνημονεύθον χωρίον τοῦ Παισαυτοῦ, ἐνεὺ διακριθείας τόπου, ἐξ οὗ καὶ ἡ πυκνὴ αὐτοῦ ἀσφραξί, λέγει: ἠδριανὸς δὲ κατεσκευάσθη μὲν καὶ ἕλλα Ἀθηναίσις ναὸν Ἴσρας καὶ Διὸς πανελληνίου καὶ ἀθεοῖς τοῖς πᾶσιν ἱερῶν κοινόν· τὰ δὲ ἐπιφανέστατα ἐκείνου κτίσματα κίονες φρυγίου λίθου πεποιήνται δι' καὶ ταῖς σκαῖς κατὰ τὰ αὐτὰ οἰκίαις καὶ οἰκίσματα ἐκταῦθα ἐστὶν ὀρθῶν καὶ ἐπιχρῶσθαι καὶ ἀλαβᾶστρῳ λίθῳ, πρὸς δὲ ἀγάμματα κεκοσμημένα καὶ γραφρῆς κατὰκαίται δὲ εἰς αὐτὰ βεβίλα· καὶ ἀμυμνάσιον ἔστιν ἐπάνωμον Ἀδριανοῦ· κίονες δὲ καὶ ἐνταῦθα κέκτων λιθοτομίας τῆς Λιβύων.

Ἡ ἐν Πειραιεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἐφόρου κ. Πακῶδ. ἀνακαφῆ διεξήχθη ἀνακαφῆ ἀνετίθειεν ἐν μέρει, ἀλλ' ἰκανῶς πως, μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος τοῦ κτίσμα ἐν Ἑλλάδι, τοῦς γεωσκόπους τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ τῶν πύλαι Ἀθηναίων. Τετάρτη ἀνακαφῆ εἶνε ἡ ἀπὸ ἐτῶν κατ' ἑξακοσίων ἡμερῶν γινομένη ἐν Ἐλευσίνι, διεξήχθη ὑπὸ τοῦ ἐφόρου κ. Φαίλου, καὶ προσαγοῦσα εἰς φῶς ἔβια λόγου. Ἡ πέμπτη ἀνακαφῆ ἐγένετο, ὑπὸ τῶν κ. Καθεθαίων, ἐν τῇ ἐσθῇ τοῦ Ἀσκληπιεῖοῦ τοῦ ἐν τῇ Ἐπιδαυρίᾳ, ἀνακαφῆς ὁλοκληροῦ τοῦ νοτιανατολικῶς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιεῖο ἀνακαλυφθέντος ἐν ἔτει 1884 οἰκοδομημάτων καὶ ἐπερευθῆναι τοῦ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀνεκαμμένον χώρον πρὸς δυσμὰς καὶ πρὸς νότον τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιεῖο. Ἡ ἕκτη καὶ τελευταία ἐν Φοινίσι ἀνακαφῆ, ὑπὸ τοῦ ἐφόρου κ. Παρρῆ διεξήχθη, οὐδὲν ἀπηνέγκειν ἄξιον λόγου. Ἦχον πρὸς κεντρὸν ἐσθῆν αὐτοῦ πολλὰ χαλκᾶ μικρὰ εἰδῶλια καὶ σκευῆ, μέλλισα δὲ χαλκᾶ ταινίαι ἐχούσαι ἐπιγραφὰς ἱερῶν καὶ πυρρῶν Ἀπόλλωνος Ἰαπεριελέχταν, ἀλλ' οἱ ἐκείναι προσδοκίαι τῆς Ἑταιρίας, δι' ὅτι ὑπελάμβανεν ἐκεῖ ἐν τῶν παρὰ τοῦ Παισαυτοῦ μνημονευόμενων κατ' ἐκείναι τὰ μέρη ἱερῶν, ὃν ἐθεοκαίωσαν. Ἀνεκαλύφθησαν δὲ μόνον εὐρισθῆναι κιονόκραυζ μετ' ἐπιγραφῆς μεταγενεστέρων χρόνων, περγάμα κίονων ἀραβῶν τῶν τεμᾶχις τινος ἐπιγραφῶν χαλκῶν ταινιῶν, ἀγαμάτιον χαλκοῦν τέχνης ἀρχαίας παριστῶν ἄνθρω καὶ τινος ἄλλα μικρὰ ἔργα, μετανεχθέντα ἐνταῦθα καὶ κατατεθέντα εἰς τὸ μουσεῖον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Ἐν τῇ ἐν Πρακτικῶν τοῦ 1885 εἰσι προσρητημένοι τρεῖς πίνακες, ὑπὸ τοῦ εἰς τὴν ὑψηλοῖαν τῆς Ἑταιρίας διατελοῦντος διακεκριμένου Γερμανοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Δαίρηφελ σχεδιαγραφῆθέντες. Ἐκ τῶν πινάκων τούτων ὁ εἰς εἰς σχεδιαγράφημα τοῦ λεγομένου τετραγώνου τοῦ Ἀδριανοῦ, οἱ δ' ἕτεροι δύο τῶν ἐν Πειραιεῖ ἀνεκαλυφθέντων νεωσοικίων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευή, 12 Νοεμβρίου.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ περιγραφῆς τῶν ἐσθῶν ἐπὶ τῇ ἐνηλικίωσιν τοῦ διαδόχου προσβέβημεν σήμερον ἐνταῦθα ὅσα ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως χώρου δὲν ἠδυνήθημεν νὰ συμπεριλάβωμεν ἐν τῇ περιγραφῇ: Πίντες οἱ ἐν Ἑσθῇ ἡγεμόνες, συμπεριλαμβανόμενοι καὶ τοῦ Σουλτάνου, οἱ διάδοχοι τῶν διακρῶν ὀνόμων, πολλοὶ πρίγκιπες, οἱ μεγάλοι δοῦκες τῆς Ρωσσίας καὶ οἱ ἀρχιδούκες τῆς Ἀυστροουγγαρίας, πολλοὶ στρατάρχαι, οἱ παρὰ τοῖς διαφόροις αὐλαῖς διακτισταυμένοι ἔξοι προσθευταί, οἱ πατριάρχαι καὶ οἱ μητροπολίται τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ ὁ Πάπας, συνεζῶσαν τῷ διαδόχῳ ἑρμῶς ἐπὶ τῇ ἐνηλικίωσει τοῦ. Ἰαδύσαν σπογγὴν μαρμαρῆ τὸ συγχερηθῆσαν τηλεγράφημα τοῦ γηραιῦ ἀππῶ καὶ τῆς μύμης αὐτοῦ, τῶν Δ. Α. Μ. Μ. βασιλέων τῆς Δανίας. Συγχρηθῆσαν ἐπίσης ἦν καὶ τὸ τηλεγράφημα τοῦ ἐν Δανίᾳ ἐλαπιστευμένου ἀδελφοῦ αὐτοῦ βασιλοπαιδὸς Γεωργίου. Ἀνεμνήθησαν δὲ εἰς τὸν διάδοχον ἐπὶ τῇ ἐνηλικίωσει αὐτοῦ οἱ μεγαλοδύναμοι διαφόρων κρατῶν ὑπὸ τῶν μοναρχῶν αὐτῶν. Τὸν τῆς Σερβίας ἐκόμισεν ἐνταῦθα ἀντιπρόσωπος τοῦ ὀβελίτου Μιλάνου, ὁ συνταγματάρχης Τοπάλοβιτς. — Ὁ ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων Κωνσταντινουπόλεως κ. Α. Ζαρίνης προσήνεκε τῷ διαδόχῳ ἐπιταγῇ 400,000 φράγκων

Ἡ διαθήκη ταῦτα ὑπὲρ αὐτοῦ οὐδέποτε σισοῦ. Ὅμοιον ποσὸν ἀπέστειλεν ἐπὶ Ἀλεξανδρείας τῷ διαδόχῳ ὁ δημογεγῆς κ. Ἀδέρωφ. Ὁ διάδοχος, ἀποδοχῆς τὰς προσφορὰς ταύτας, ἐδήλωσεν ὅτι βίβει διαθεῖται αὐτὸς ὑπὲρ ἱεροῦ σκοποῦ.

Ἡ ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων Κωνσταντινουπόλεως κ. Γ. Βύγενιδος προσήνεκε τῷ διαδόχῳ μαρτυριον βυζαντινῆν σπῆθην, ἐπίκουρον τῷ σχῆμα, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἐγκεχυραμένη καὶ ἐγκεχυρωμένη εἰκὼν τῆς Παναγίας· φερύσης βρέφος τὴν Ἰησοῦν, περὶ δὲ τὴν εἰκὼν γραμμῇ περικλειούσα τὸ ὄλον ἐν σχῆματι μεταλλίου ἰσοτιμῆς. Κατῶθεν τοῦ μεταλλίου πρὸς τὴν λαθὴν ὑπάρχουσι πέντε πεντάγωνοι ἀστῆρες, ἄνωθεν δὲ πρὸς τὴν αἰχμῆν, τρεῖς ὄμοιοι καὶ ἄνωθεν τῶν τριῶν τούτων εἰκὼν δυο ἀγγέλων, μετὰ περὶ τῶν καὶ χιτώνος ποδῶν, ὑποθισαζόντων δὲ στέμμα βυζαντινόν. Κατὰ μῆκος τῆς λαπίδος πρὸς τὴν αἰχμῆν ἀναγινώσκονται: τὰ ἔξῃς. «αὐ βασιλεῦ ἀήτητες, ὄψε Θεοῦ Παντάναξ».

Ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Ἡπείρου ἰδωρήσθη τῷ διαδόχῳ σπῆθην ἀργυρῶν (πύλαι) ἀρματολικῆς ἐποχῆς (χρονολογίας 1122 ἐτους Ἐγείρας, ἦτοι 1781 μ.Χ.) ἐφ' ἧς ὑπάρχει κεντημένη ἡ ἐπιγραφὴ οὗ διαδόχου καὶ τὸ ἔρηθμα τῆς Ἡπείρου, ἦτοι κέραυνης ἐντὶς στεφάνου ἐκ δύο κλάδων φηγοῦ, μετὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἐπιγραφῆς Ἡπειρωτῶν. Ὁ διάδοχος, βεβόμενος τὰ ὄμοια ταῦτα ὡς καὶ τὴν ἐπὶ μαιθῶνης διὰ τοῦ βυζαντινοῦ ἀραβῆτου γεγραμμένην προσφώνησιν τῆς ἐπιτροπείας, ἦν ἀνεγνω αὐτῷ ὁ καθηγητῆ κ. Ι. Τζέτζης, εἶπε τὰ ἔξῃς εἰς τὸ ἑσάκρον πυκκινόμενος: «Ἀποδοχῆς ἀσπασίας, μετὰ συγχρηθῆσαν καὶ ἐγκαρδίως, τὸ πλείονος δῶρον τῆς δούλης Ἡπείρου. Τὰ σμῆθια ἀκούσι: πρὸς ἀνάμνησιν.» Ἐκτὸς τούτων καὶ ἕλλα ὄμοια πολυτέμει προσηνεχθησαν τῷ διαδόχῳ. Μετὰ ἕλλα ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Μεσοδῶν προσήνεκεν αὐτῷ ὄμοια καὶ τῶν ἀνῶν.

Ἐπὶ τῇ ἐνηλικίωσει τοῦ διαδόχου ἐσθῆται, κατὰ τὸ παρελθόν. Στέβητον καὶ ὁ Πειραιεὺς διὰ μεγίστης φαιφίης τοῦ λιμένος καὶ ἕλλα κρημῶν θεαμάτων. Ὁ βασιλεῦς, ἡ βασίλισσα καὶ ὁ διάδοχος κατῆλθον εἰς Πειραιᾶ κατὰ τὴν ἐσθῆν τῆς ἐσθῆς, ἐγένοντο δὲ δεκτοὶ παρὰ τοῦ ἰαοῦ μετὰ ἀνοουσιαμοῦ ἀκρητήτου. Ὁ βασιλεῦς καὶ ὁ διάδοχος ἠνυχρήθησαν τὸ πλῆθος.

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΒΕΤΙΑΣ

κ. Γ. Κ. Ὁδυσσοῦ. Ἐλήθησαν. Πλείστα εὐχρηστικὰ διὰ τὴν φιλικὴν φροντίδα. Ἀσπασίως ἀνακίωσαν δ' ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς. — κ. Κ. ΙΙ. Πάτρας. Τὸ φύλλον ἀπεστάλη. Περιμένοντες ἀπάντησιν εἰς ἐπιστολὴν μετ. — κ. Ν. Ι. Π. Κωνσταντινουπόλεως, Σ. Ι. Hillitz, Γ. Κ. Μυτιλήνης, Α. Σ. Βάρναν καὶ Π. Ρ. Κισσῶν. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. — Συνδρομητῆ ἐκ Πειραιῶν. Illustration. Συνδρομητῆ ἐστὶν φρ. γρ. Α. Ι. ἐξέμενος τὸ ἦμισυ. Ἀνάσθω δὲ ἐγγρα. φῆτε δὲ ἐνὸς τῶν ἐνεσῶν βιβλιοπωλεῶν Wilberg ἢ Boek-φρ. Ι. οὐχόρῳ. Ἡ ἐλλογιμῆς τῆς γερμανικῆς λέξεως Walker διὰ τῆς λέξεως στρέβιλος εἶναι λιαν ἐπιτυχῆς. Καίτοι ἀγνωσμέν πᾶς ὄρχοντο οἱ ἀρχαῖοι τὸν στρέβιλον, εἰκάζεμεν ὅμως ἐκ τῆς ἐνοίας τῆς λέξεως ὅτι ἡ ὄρχος ἐκείνη ἦτο παραπλήσια τῷ στρέβιλο. Δὲν εἶναι δὲ τὸ βάλς ὄρχος: καινοφανῆς ὡς τινες διασχυροῦσαν· μόνη ἡ λέξις εἶνε νέη, ἀνεκαταστήσασα τὴν ἀρχαίαν γερμανικὴν ὄνομασιν τῆς αὐτῆς ὄρχος Langens ἀπὸ τοῦ ἔτους 1787, ὅτε τὸ πρῶτον ἐχόρησαν βάλς τέσσαρες χοροὶ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου, διδασκόμενοι ἐν Βιέννῃ τοῦ μελοδράματος. Ἄλλα ἢ καλλονὴ καὶ ἀρετὴ. — Σέβ Ι. Μ. Νικαίαν καὶ κ. Δ. Π. Κωνσταντινουπόλεως, Ν. Γ. Α. Πάτρας, Ἐλήθησαν. — κ. Κ. Μ. Κ. Ταγαρόν. Τὸ φύλλον ἀπεστάλη. Εἰς τὰ ἕλλα τῆς ἐπιστολῆς ὑμῶν ἀνηνεχθῆσαν ἦδη πρὸς ἡμερῶν. — Γεωργίου. Ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 397 φύλλον τῆς «Βοτῆας» τῆς 7 Ἀυγούστου 1883. — Κυρία Αἰ. Δ. Βόλων. Ἐλήθησαν, ἀπεστάλη δ' ὑμῖν ἀντίτυπον ἡμερολογίου. Ἡ ὀδύσσεια ἐν τῇ γαλλικῇ μεταφράσει τιμᾶται δραχ. 25, ἡ Ἰλιάς δραχ. 30. — κ. Ἀδελφ. Σ. Παρὰ τοῦ ἐν Πειραιεῖ κ. Ν. Χ. ἐλήθη τὸ ἀντίτυπον τῆς τε συνδρομῆς καὶ τῶν βιβλίων, εἶναι καὶ ἀπεσταλλόμενοι ὑμῖν πλὴν τῶν οὐκαθῆρόντων τῆς μητροῦς, τὰ ὅποια ἀποσταλῆσονται εὐθὺς ὡς ἐβόθωνται. — κ. Ι. Τ. Ἰβραν. Τὰ ζητηθέντα καὶ ἀπάντησιν μετ' ἐπιτυχῆς. — κ. Ν. Δ. Ὁ περιφημοῦς ἐν Ρόδῳ κολασσοῦς

είχεν ύψος 70 πήχων ελληνικών, ήτοι 32 μέτρων και 37 ύψωμα μέτρων. Όταν ήτο κατά 14 μέτρα περίπου ελάσσων του εν Νέα Υόρκη κολοσσαίου αγάλματος της ελευθερίας έχοντος ύψος 46 μ, 08, και κατά 12 περίπου της εν Παρισίσις στήλης της Βενεζουέλας. Πιο δὲ μείζων πάντων τῶν ἄλλων ἐν Ἑυρώπῃ νῦν κολοσσῶν, ήτοι τοῦ ἐν τῷ Ταυτοβουργίῳ θρωπῶ μνημείου τοῦ Ἑρμάν, έχοντος ύψος 28, μ, 30, τοῦ παρὰ τὴν Ἀράνην ἀνδριάντος τοῦ Καρόλου Βαρρομαίου (23, μ.), τοῦ ἐν Πιουῦ τῆς Γαλλίας αγάλματος τῆς Παναγίας (10, μ.) καὶ τοῦ ἐν Μονάχῳ αγάλματος τῆς Βαυαρίας (15, μ. 70.)—κ. Δ. Β. Παρισίους. Ἰδιαιτέρως ἀπνητήσαμεν.— κ. Ν. Δ. Δ. Χάλλκην. Τὸ σημειούμενον εἶδλον ἀπεστάλη. Διὰ γραμματοσήμεου γαλλικοῦ δύνασθε νὰ ἀποστέλλητε τὸ ἀντίτυπον.— κ. Φ. Ι. Ν. Βουκουρέστιον. Ἀκατάλληλον ἀτυχῶς διὰ τὴν Ἑστίαν.—Μισογύβητη. Ἀκριβῶς εἰς ταῦτα οἱ Εὐρωπαῖοι εἶνε ἀνυπέδλητοι, ἀλλ' οἱ Ἀμερικανοὶ ὑπερακοντίζουσι καὶ αὐτούς. Ἀμερικανικὴ ἐφημερίς συνιστῶσα ζωγράφον τινὰ ἔγραψεν δεῖ αὐτὸς εἶσον ἐπιτυχῶς δύναται νὰ ζωγραφίσῃ ἐπὶ τύλου τὸ μάρμαρον, ὥστε ἂν θύσῃ ἐπὶ αὐτὸ κατόπι ἐντὸς τοῦ ὕδατος θὰ βυθισθῇ εἰς τὸν πυθμῆνα τοῦ ἀγγείου ὡς ἀληθὲς μάρμαρον.— κ. Β. Μ. Πετραῖα. Δὲν εἶνε ἡμῖν γνωστὸν.— κ. Κ. Π. Π. Σύρον καὶ Χ. Α. Δ. Κέρκυραν. Ἐλήφθησαν.— κ. Ζ'. Διότι τὸ ποῖόν τῶν ἀποστελλομένων εἶνε εἰς ἀπελπιστικῶς ἀντίτροπον λόγον πρὸς τὸ ποσόν.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,"
ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ 1887

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ: Μετεωρολογικὰ καὶ χρονολογικὰ πίνακες. Προφογεταὶ τῶν Ἡμερολογίων. Διάρκεια τῆς ἡμέρας. Σεισμοὶ ἐν Ἑλλάδι. Ἐτήγησις φυσικῶν φαινομένων κλπ. κλπ.

ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΑ: Βασιλικὴ οἰκογένεια. Χρονικὰ τῆς Ἑλλ. Ἐπαναστάσεως. Ἑλληνικὴ Σημοία. Ἑλληνικὰ Παράσημα. Βουλευταὶ. Ἀπόκρησι; ἔλλ. ἰθαγενείας. Μεταφορὰ δημοτικῶν δικαιωμάτων. Στρατολογία. Εὐρετήριο τῆς Ἑλλ. νομοθεσίας 1885-86. Τὰ ἐλεύθερα τελωνειακοῦ δεσμοῦ. Πίνακες δυνάμεις τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ ἐν ἐπιστρατεύσει. Στρατιωτικὴ καὶ ναυτικὴ ἐκπαίδευσις. Παραγωγή καπνοῦ. Ψυλίας κλπ. Μεταλλεῖα, ὄρυζα, ἄλυκα. Ἰαματικά λουτρά. Ἐσοδα καὶ ἔξοδα τῆς Ἑλλάδος. Προσωπικὸν δημοσιὸς ὑπηρεσίας. Νέος νόμος Χαρτοσήμεου κλπ.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ: Ἑλληνικοὶ σιδηρόδρομοι. Τοπογραφικὸι δῆγοι αὐτῶν.— Τομὴ Ἰσθμοῦ Κορίνθου. Ἐμπορικὴ ἀγροποία ἐν Ἑλλάδι. Εἶναι ἀεροπλοικαὶ ἐταιρίαι. Ταχυδρομεία. Τηλεγραφεία.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΑ: Ἄνετα τῆς Κυβερνήσεως. Πιστωτικὰ Καταστήματα καὶ Ἐταιρίαι.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ: Ἐθν. Πανεπιστήμιον. Γυμνάσια. Ἑλλ. σχολεῖα. Φιλικοπαιθευτικὴ ἔταιρία. Δημοτικὰ σχολεῖα. Δημοτικὰ σχολεῖα Ἀθηνῶν.

Ἰγμενὴ, Καθημερινὸς βίος, Ἰγμενὴ τῆς Ψυχῆς, Ἐθὺ κ' Ἐκετ', Ἐπιστημονικὴ καὶ Καλλιτεχνικὴ κίτησις, Νεκρολογία, Μικρὸς ὁδηγὸς τῶν Ἀθηνῶν.

ἈΡΘΡΑ, ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ, ΠΟΙΗΜΑΤΑ

τῶν κ.κ. Ἀγ. Βλάχου Ἀντ. Μηλιαράκη, Σ. Λάμπρου, Λ. Μηλιαράκη, Χ. Ἀποστολλίδου, Ν. Ἀποστολλίδου, Ἀρ. Κορυθίου, Κ. Παλαμῆ, Γ. Σουρῆ, Ι. Πολέμη, Γ. Δροσίνη.

ΟΙΚΤΑ ΚΑΛΩΓΕΧΝΙΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

ὑπὸ Θ. Ἀννίνου.

ΔΑΧΕΙΟΝ

Ὁ κάτοχος ἐκάστου ἀντιτύπου εἶνε καὶ κάτοχος ἐνὸς ἀριθμοῦ λαχείου ἐξ ἐκλεκτῶν συγγραμμάτων. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ λαχείου εἶν' ἐκτετυπωμένος ἐπὶ τοῦ ἑξαφύλλου τοῦ βιβλίου.

Ἐδρίσκεται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ **ΕΣΤΙΑΣ**, καὶ τιμᾶται δρ. 2.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστέλλεται ἀντὶ δρ. 2,25 καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀντὶ φρ. ἀργ. 2,50.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

12 Δεκεμβρίου 1886

Ἄνετα τῆς Κυβερνήσεως	Τρέχουσα Τιμὴ
τῶν 170,000,000 τῶν 5 1/2 Δρ. ν.	401.—
" 120,000,000 τῶν 5 " " "	403.—
" 60,000,000 τῶν 6 " " "	461.—
" 26,000,000 τῶν 6 " " "	378.50
" 25,000,000 τῶν 9 " " "	256.—
" 25,000,000 τῶν 8 " " "	249.—
" 10,000,000 τῶν 6 " " "	184.—
" 4,000,000 τῶν 8 " " "	237.—
" 6,000,000 τῶν 6 " Δρ. καλ.	89.—
Κενησιακὰ Ὀμολ. Ἐθν. Τραπεζῆς τῶν 60,000,000 μετὰ Λαχείου φρ.	476.50

Πιστωτικὰ Καταστήματα

ΕΤΑΙΡΙΑΙ

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Δρ. ν.	4,090.—
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα . . .	60.—
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πιστεως . .	58.—
Προνομ. Τράπεζα Ἑπεξεργασίας . .	166.—
Ἐταιρία Μεταλλουργ. Λαυρίου . .	107.—
Σιδηρόδρ. Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς . .	296.—
Ἐταιρία Φωταερίου	

Συναλλάγματα

ΛΟΝΔΙΝΟΥ—Τραπεζικὸν Ὀφειωσ . . .	31.50
" " " " " " " " " " " " " "	
ΓΑΛΛΙΑΣ — Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ὀφειωσ.	125.50
" " " " " " " " " " " " " "	
Νομίσματα	
Εἰκοσαφραγκον	24.95
Λίρα ὀθωμανικὴ	

ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΟΥ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΙΜΝΗΣ.-ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.-ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Πωλεῖται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ τῆς Ἐστίας δραχ. 2,50. Ταχυδρομικῶς ἀποστέλλεται δραχ. 2,80.

ΧΑΡΤΟΠΟΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγματῶς. Ἐπὶ χάρτου ἀγγλικῶ διαφανοῦς Α' ποιότητος δραχ. 2,50 τὰ 100.

Ἐπὶ χάρτου ἀγγλικῶ διαφανοῦς Β' ποιότητος δραχ. 2 τὰ 100.

Κατὰσκευάζονται σφραγίδες ἐξ ελαστικοῦ παντὸς εἴδους. Ἀντιπρόσωποι τῆς Société Parisienne Βιέννης, ἐκτελοῦσι εὐαιιογραφικὰς εἰκόνας ἐπὶ μόνῃ τῇ ἀποστολῇ φωτογραφίας.

Κ Α. ΚΑΙΡΑΔΟΥ

ΑΝΑ ΤΑ ΟΡΗ

ΟΔΟΠΟΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πάτρας.—Βαλατούνα.—Ἅγιος Ἀνδρέας.—Ἅγιος Ἰωάννης.—Κερκινή.—Μέγα Σπήλαιον.—Καλλάβρυτα.—Ἅγία Λαύρα.—Κλαπατσούνα.

Κομψὸν τομίδιον ἐκ σελίδων 70.

Ἐδρίσκεται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ τῆς Ἐστίας καὶ τιμᾶται δραχμῆς. Ταχυδρομικῶς ἀποστέλλεται ἀντὶ δραχ. 1,20.